

JOCS OLÍMPICS D'HIVERN

La gran oportunitat de Quim Salarich

L'esquiador osonenc arriba als seus tercers Jocs Olímpics en un gran estat de forma

TONI PADILLA
BARCELONA

Tota una vida esquiant. Amb 2 anys Quim Salarich ja portava esquís, perquè amb la família pujava als Pirineus per passar una bona estona a la Molina. Com tantes famílies catalanes. El seu germà hi tenia traça i li van demanar si volia entrar a competir, i ell va acabar seguint els seus passos. Tres dècades més tard, amb 32 anys, l'osonenc s'ha convertit en el millor esquiador alpinista català de tots els temps. Cal anar fins a Paquito Fernández Ochoa –guanyador d'un or a Sapporo el 1972 a l'eslàlom especial– per trobar un esquiador de la delegació espanyola amb tants bons resultats a escala internacional. “Arribo bé, en forma. Els entrenaments han anat bé”, explica l'esquiador nascut a Vic. Va ser abanderat espanyol a la cerimònia inaugural dels Jocs, però va decidir no quedar-se a Itàlia i tornar a casa uns quants dies per entrenar-se a la Molina, escenari clau en la seva història. Per treballar amb calma, concentrar-se i, de pas, fer una calçotada amb els amics. El temps no va acabar d'acompanyar, amb nevades i vent, però Salarich creu que arriba en un moment òptim a la prova d'eslàlom d'avui. ¿El repte? Treure's de sobre el mal regust de boca dels seus altres Jocs.

Perquè Salarich ja porta tres Jocs. En els seus primers, el 2018 a Pyeongchang (Corea del Sud), va sortir del recorregut en la prova d'eslàlom. “Vaig saber que hi anava pocs dies abans. Era jove, vaig arribar amb poc temps d'adaptació i no va anar com esperàvem”, recorda. Quatre anys més tard, va arribar a Pequín amb més experiència, però li va passar el mateix: va sortir del recorregut. “Quan vaig sortir del recorregut estava en un temps de lluita per medalles”, explica. Salarich sap que és molt complicat pensar en medalles, però aspira a acabar entre els quinze primers en aquesta tercera cita olímpica. Una cita en què vol demostrar el bon nivell que ha demostrat els últims anys a la Copa del Món, amb resultats molt

L'esquiador Quim Salarich en una imatge recent.

bons, com la tretzena posició a la prova de Madonna di Campiglio el gener passat.

“No ha estat fàcil arribar fins aquí. El meu pare va morir quan era jove, i jo havia de decidir si me n'anava a viure a Suïssa per poder dedicar-me a l'esquí en un moment en què no hi havia gaires ajudes per als esportistes”, explica. El pare, el Claudi, havia estat federat i havia participat en proves d'esquí als anys 80. El Xavier, el germà gran, també esquia, així

que el Quim va tenir l'opció de seguir el seu camí quan va començar a competir amb 6 anys. Salarich, llicenciat en administració i direcció d'empreses per la UOC, va fer el pas de marxar a Suïssa per formar part d'un equip professional, l'Steffen-SI. Allà hi va viure tres anys, i va guanyar una experiència que li ha permès ser tres cops olímpic i convertir-se en el millor esquiador català de tots els temps, passi el que passi avui. —

FEDERACIÓ CATALANA D'ESQUÍ